

MSB 355

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

Jeruzalem: verleden, heden en toekomst

door Nathan C. Johnson

Jeruzalem is een eeuwenoude stad met een mysterieus verleden en een glorieuze toekomst. De eerste keer dat we over deze stad lezen, is in Genesis 14:18, waar we kennis maken met Melchisedek, de koning van Salem, die Abraham te hulp schoot na diens grote overwinning op vier koningen. We komen er nooit precies achter wie Melchisedek was, noch wie zijn volk was. Vervolgens lezen we over Jeruzalem in Genesis 33:18, twee generaties later in de dagen van Jakob; Salem wordt daar 'stad van Sichem'¹ genoemd. Het was blijkbaar geen onafhankelijke stad meer, maar stond onder de controle van Sichem en Hamor, de koning van de Chiwwieten. Er wordt ons niet verteld wat er met Melchisedek of de oorspronkelijke inwoners van de stad is gebeurd. Toch wordt de absolute identificatie van Salem met Jeruzalem duidelijk gemaakt in Psalm 76:3, waar Asaf schreef: **"in Salem was immers zijn tent, en op Sion zijn woning."**² Deze uitspraak toont aan dat wat vroeger Salem heette, later Sion werd, de stad van David, of Jeruzalem.

Vervolgens komen we Jeruzalem tegen in Jozua 10. De stad stond toen onder het bewind van Adonisedek, een koning van de Amoriëten. Hij leidde een veldtocht van vijf koningen tegen de Israëliëten, maar de veldtocht mislukte en hij werd ter dood gebracht. Toch lijkt het erop dat zijn stad op dat moment, ondanks zijn dood, niet veroverd was. Vijf hoofdstukken later wordt Jeruzalem genoemd bij het afbakenen van het grondgebied van Juda. Jozua 15:8 zegt: **"Vervolgens liep de grens op naar het**

¹ Voetnoten zijn van de vertaler.

NBG51, St.Vert., HSV etc. hebben "de stad Sichem". Engelse vertalingen (KJV, NAB, ESV, NET, TNK etc.) hebben "city of Shechem" (stad **van** Sichem).

² Citaten zijn uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG, tenzij anders vermeld.

dal Ben-Hinnom, naar de zuidelijke berghelling van de Jebusieten, dat is van Jeruzalem” Hoewel ons niet wordt verteld hoe dit tot stand kwam, was Jeruzalem blijkbaar onder de controle van de Jebusieten gekomen. Of de Amoritische koning die Jozua versloeg over de Jebusieten had geregeerd, of dat deze snel hun intrek namen toen de Amoriëten verslagen waren, weten we niet.

De verovering van Jeruzalem door Israël lijkt een zeer ingewikkelde aangelegenheid te zijn. In Richteren 1:8 lezen we, kort na de dood van Jozua: **“Vervolgens streden de Judeeërs tegen Jeruzalem, namen het in, sloegen het met de scherpste des zwaards, en staken de stad in brand.”** Dat lijkt eenvoudig genoeg, totdat we het vergelijken met vers 21: **“De Benjaminiten hebben de Jebusieten, de bewoners van Jeruzalem, niet verdreven, zodat de Jebusieten bij de Benjaminiten in Jeruzalem zijn blijven wonen tot op de huidige dag.”** Hoe kan dit, terwijl we in vers acht van hetzelfde hoofdstuk lezen over de verovering en verwoesting van de stad? De sleutel tot dit raadsel wordt gegeven in II Samuël 5, waar Davids definitieve verovering van Jeruzalem wordt beschreven. Daar wordt ons in II Samuël 5:7 verteld: **“Maar David veroverde de burcht Sion, dat is de stad Davids.”** Het lijkt erop dat Jeruzalem zowel uit een stad als uit een vesting bestond. Terwijl de stad door de stam van Juda werd veroverd en in brand gestoken, werd de vesting nooit ingenomen, en dus bleven de Jebusieten daar wonen tot in de dagen van David. Dit was zozeer het geval dat de stad Jebus werd genoemd, volgens Richteren 19:10-11 en I Kronieken 11:4-5, totdat David haar uiteindelijk veroverde. Vervolgens verplaatste hij zijn hoofdstad naar die plek, ten noorden van Hebron, waar deze zich had bevonden voordat hij zijn heerschappij vanuit Juda over het hele land uitbreidde. In I Kronieken 11:7 staat: **“En David ging in de burcht wonen; hierom noemde men deze de stad Davids.”** De stad werd vanaf dat moment Jeruzalem genoemd en de vesting Sion.

De ontwikkeling waardoor Jeruzalem niet alleen een politiek centrum, maar ook een religieus centrum werd, begon eveneens in de tijd van David. Voorheen was de stad Silo de uitverkoren plaats geweest waar de tabernakel van Yahweh was opgericht en waar zijn eredienst moest worden verricht. Vanwege de goddeloosheid van Israël en de ontrouw van de priester Eli werd deze stad echter verwoest door een invasie van de Filistijnen. Tijdens de jaren dat Samuël als richter fungeerde en Saul regeerde, werd er geen nieuwe locatie gekozen.

David liet zijn keuze voor een nieuwe stad als centrum van Gods eredienst voorafgaan door zijn besluit om de ark van God uit haar lange ballingschap in Kirjat-Jearim te halen. In plaats van haar te herenigen met de tabernakel die in Gibeon stond – waar zij al zo lang van gescheiden was – koos hij ervoor om haar naar zijn hoofdstad in Jeruzalem te brengen. Hoewel zijn eerste poging mislukte, was dat niet omdat God bezwaar had tegen de verplaatsing van de ark. David had namelijk nagelaten de door God voorgeschreven manier te gebruiken voor het vervoer van de ark. Later, nadat hij de ark met succes had ondergebracht in een tent die hij daartoe in Jeruzalem had opgericht, stelde David een plan op om een permanent huis voor de ark te bouwen – een vaste tempel in plaats van een verplaatsbare tabernakel. God keurde zijn plan goed, maar stelde de uitvoering ervan uit tot de dagen van koning Davids opvolger. David was een krijgsman geweest en had veel bloed vergoten, maar zijn zoon en opvolger, koning Salomo, zou een man van vrede zijn, en dus zou hij degene zijn die het permanente huis voor de naam van Yahweh zou bouwen.

Toen Yahweh een plaag stopte die Hij over Jeruzalem had gebracht, werd de plek voor de tempel gekozen op de dorsvloer van een man genaamd Ornan, de Jebusiet. Waarom deze Jebusiet na de verovering van de Jebusieten door David en zijn mannen nog steeds in Jeruzalem woonde, wordt niet vermeld, maar we kunnen veronderstellen dat hij zich bij David en zijn God moet hebben aangesloten. De profeet Gad zei tegen David dat hij een altaar voor Yahweh moest oprichten op de dorsvloer van Ornan, dus kocht David de plek en richtte het altaar op om er offers op te brengen. Blijkbaar werd deze voormalige dorsvloer de keuze voor de definitieve locatie van de tempel, zoals we lezen in II Kronieken 3:1. **“Toen begon Salomo met de bouw van de tempel te Jeruzalem op de berg Moria, waar de HERE aan zijn vader David verschenen was; op de plaats die David daarvoor had bestemd, op de dorsvloer van de Jebusiet Ornan.”** Toen hij dit huis inwijdde, sprak hij in I Koningen 8 een lang gebed uit waarin hij Yahweh vroeg deze tempel als zijn huis te aanvaarden, **“En de HERE zeide tot hem: Ik**

heb uw gebed en uw smeking gehoord, die gij voor mijn aangezicht opgezonden hebt; Ik heb dit huis dat gij gebouwd hebt, geheiligd door mijn naam daar voor altijd te vestigen, en mijn ogen en mijn hart zullen daar te allen tijde zijn." (1 Kon.9:3). Voor altijd bestaat uit twee woorden in het Hebreeuws, 'AD-'OLĀM, en betekent voor de langste duur en in eeuwigheid of voor de uitstroom. 'OLĀM heeft in het bijzonder te maken met het toekomstige koninkrijk van God. Jeruzalem was nu gekozen om Gods stad te zijn, niet alleen in het vroegere koninkrijk van Israël, maar ook in Gods toekomstige regering op aarde. Het belang van Jeruzalem in de plannen en bedoelingen van God was vastgesteld en kon niet worden veranderd.

Omdat Jeruzalem was uitgekozen als de plaats voor het huis van Yahweh, werd het onmiddellijk de geliefde stad van het volk Israël. David schreef zelf over Jeruzalem in Psalm 122:9, **"om het huis van de HERE, onze God, wil ik het goede voor u zoeken."** Jeruzalem werd een gebed en een zegen in Psalm 122:6, **"Bidt Jeruzalem vrede toe: mogen wie u liefhebben, rust genieten."** Psalm 87:2-3 zegt: **"de HERE heeft Sions poorten lief boven alle woningen van Jakob. Heerlijke dingen zijn van u te zeggen, o gij stad Gods!"** Dat er een door God ingegeven liefde voor Jeruzalem in de harten van zijn volk was gegoten, blijkt duidelijk uit de prachtige woorden van de profeten hierover. In Psalm 137:5-6 lezen we bijvoorbeeld: **"Indien ik u vergete, o Jeruzalem, zo vergete (mij) mijn rechterhand; mijn tong kleve aan mijn verhemelte, als ik uwer niet gedenk, als ik Jeruzalem niet verhef boven mijn hoogste vreugde."**

Helaas werd de uiteindelijke verwoesting van Jeruzalem voorspeld toen het volk van Israël in opstand kwam tegen Yahweh, afgoden aanbad en steeds meer tegen Hem zondigde. Micha 3:12 laat weten: **"Daarom zal om uwentwil Sion als een akker worden omgeploegd, en Jeruzalem zal worden tot steenhopen, ja de tempelberg tot woudhoogten."** Deze profetie ging in vervulling toen Babylon de stad en de tempel verwoestte.

Toch is het verhaal van Jeruzalem nog niet ten einde, aangezien Yahweh genadig toestond dat het land en de stad werden hersteld. Het boek Nehemia laat zien hoe de stadsmuren werden herbouwd om de bescherming van de stad te herstellen, en het boek Ezra vertelt over de herbouw van de tempel om de dienst te herstellen die God aan Israël had gegeven. De tempel bleef daarna nog eeuwenlang bestaan, en de Heer Jezus Christus bezocht deze zelf vele malen. Maar toen Hij de tempel voor een van de laatste keren verliet, terwijl de discipelen Hem de gebouwen daar lieten zien, deed Hij een grimmige voorspelling in Mattheüs 24:2, **"Ziet gij dit alles niet? Voorwaar, Ik zeg u, er zal hier geen steen op de andere gelaten worden, die niet zal worden weggebroken."** Deze profetie ging in vervulling toen de Romeinse generaal Titus de tempel met de grond gelijk maakte en de stad Jeruzalem verwoestte in 70 n.Chr. De Romeinen herbouwden de stad in 135 n.Chr. als een Romeinse stad, maar de tempel werd nooit hersteld. Jeruzalem blijft vandaag de dag een verdeelde stad, die door joden, moslims en christenen als heilig wordt beschouwd.

Toch zal de heerlijkheid van Jeruzalem op een dag worden hersteld. Jesaja 33:20 belooft: **"Aanschouw Sion, de stad onzer feestelijke bijeenkomsten. Uw ogen zullen Jeruzalem zien als een veilige woonstede, als een tent die niet verplaatst wordt, waarvan de pinnen nimmermeer uitgerukt worden en geen van de koorden ooit losgerukt wordt."** Dit kan het door oorlog verscheurde en versplinterde Jeruzalem van vandaag niet beschrijven. Het beschrijft de glorieuze stad zoals die zal bestaan in het komende koninkrijk van God. De profeet Ezechiël werd door de hand des HEREN meegenomen om het toekomstige Jeruzalem te aanschouwen. In de hoofdstukken 40-47 van zijn boek beschrijft hij Jeruzalem en de tempel, zoals ze zullen bestaan in dat komende koninkrijk, in door God geïnspireerde details.

De geschiedenis van Jeruzalem zal zich voortzetten gedurende de duizend jaar van de *PAROUSIA* van Christus. Zacharia 14 beschrijft Jeruzalem als het centrum van de eredienst, zelfs na de ingrijpende gebeurtenissen van de verdrukking die in de eerdere hoofdstukken worden beschreven. Openbaring 20:9 schetst "de geliefde stad" als het centrum van laatste misleiding van de satan tijdens "de korte tijd" die volgt op de duizend jaar. Hoewel Jeruzalem niet wordt genoemd tijdens de daaropvolgende periode van de Grote Witte Troon, zien we de stad vervolgens in de nieuwe hemel en de nieuwe

aarde van Openbaring 21. In vers 2 schrijft Johannes: **“En ik zag de heilige stad, een nieuw Jeruzalem, nederdalende uit de hemel, van God, getooid als een bruid, die voor haar man versierd is.”** Dit is het glorieuze, ultieme Jeruzalem. Openbaring 21:22 vertelt ons: **“En een tempel zag ik in haar niet, want de Here God, de Almachtige, is haar tempel, en het Lam.”** Zo neemt God Zelf voor altijd zijn intrek in de stad.

Als we het bewogen verleden van Jeruzalem in ogenschouw nemen en dat afzetten tegen haar schitterende toekomst, moeten we erkennen dat dit de belangrijkste stad van allemaal zal worden. Haar plaats in Gods plannen en bedoelingen overtreft bij verre elke andere menselijke stad die ooit is gebouwd. Maar uiteindelijk zullen de inwoners de ware heerlijkheid van de stad vormen. Zoals Openbaring 22:3 zegt: **“En de troon van God en van het Lam zal daarin zijn en zijn dienstknechten zullen Hem vereren.”** God en zijn dienaren zullen de ware heerlijkheid van de stad zijn, en die zal inderdaad groot zijn. De psalmdichter sprak zeker de waarheid toen hij zei: **“Heerlijke dingen zijn van u te zeggen, o gij stad Gods!”**³ Mogen we allemaal in leven zijn om deze stad op die dag in al haar pracht te zien.

Gepubliceerd in maart 2024

³ Psalm 87:3.